

עת"א 47950/12/18 - אלכס מוסייב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 47950-12-18 מוסייב(עציר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופטת מרים ליפשיץ-פריבס
העותר	אלכס מוסייב (עציר)
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

החלטה

1. זוהי עתירה לאפשר לעותר להתייחד עם הידועה בציבור שלו בהיותו נתון במעצר עד תום ההליכים הפליליים.

2. העותר טוען כי בחלוף מעל שישה חודשים ממועד מעצרו, מיום 6.5.18, קמה לו הזכות להתייחדות עם הידועה בציבור (תיקרא להלן-"בת הזוג"). לדידו, לא היה בסיס להחלטה של המשיב מיום 16.12.18 (להלן-"החלטת שב"ס") שדחה את בקשתו להתייחדות גם לא לאחר שניתן מענה לפנייתו בעניין ההנמקה לסירוב במכתב מטעם המשיב מיום 20.12.18 (להלן-"המכתב"). שכן, אין כל מניעה מוצדקת או סבירה להיעתר לבקשתו בפרט שעה שחומר מודיעיני שלילי, שלא הוצג לו, אין בו כדי ללמד על מסוכנות שלו כלפי בת הזוג. מה עוד שברצונם להביא ילד לעולם (בהפניה למסמכים רפואיים של בת הזוג) ולפיכך היה מקום להיעתר לבקשתו.

3. עוד טען העותר, כי התנהלות המשיב באי מניעת מפגשים פתוחים שלו עם בת הזוג מלמדת על התנהגותו הטובה והיה מקום לתת לו היתר להתייחדות.

4. המשיב טען בתשובה לעתירה כי העותר אינו בתנאי שנקבע בסעיף 7(א) לפקודת נציבות שירות בתי הסוהר 04.47.00 התייחסות אסירים ועצורים בנוגע ל"התנהגות טובה במהלך ריצוי המעצר". בתמיכה לכך, הוגש חומר מודיעיני (סומן מש/1) המעיד לטעמו על התנהגות שלילית של העותר בתקופת המעצר. הן בהתבטאות חריגה ומאיימת והן בעניין כוונות שליליות שלו בעתיד עליהן התבטא ומידע אחר הקושר אותו למעורבות בתקיפה. העותר, אף הועמד לדין משמעת ביום 23.10.18 ונשלח לבידוד למשך 24 שעות. לפיכך, לא נפל כל פגם בהחלטת השב"ס שניתנה לאחר בחינת התנהגות העותר שלא עמד בתנאי למתן היתר להתייחדות.

5. על אותן טענות השיב העותר בדיון ואמר, כי משקלו של מידע מודיעיני נמוך מטבע הדברים בשל אינטרס של המדווח לקבלת טובת הנאה בגין המידע. בנוסף, גם לאחר שהוכנס לבידוד, התאפשרו לו מפגשים עם בת הזוג מה שמעיד, על התנהגותו הטובה ועל היעדר מסוכנות.

דין והכרעה:

6. סעיף 80 לפקודת בתי הסוהר[נוסח חדש] התשל"ב-1971 מסמיך את נציב שירות בתי הסוהר להוציא פקודות כלליות בנוגע ל"ארגון השירות, סדרי המינהל, המשטר והמשמעת בו והבטחת פעולתו התקינה". בנוסף, תקנה 19(ב) לתקנות בתי הסוהר התשל"ח-1978 קובעת: **"מנהל בית הסוהר רשאי, לפי שיקול דעתו, למנוע מאסיר שהתנהגותו איננה טובה או מסוג אסירים בבית הסוהר או מכלל האסירים בבית הסוהר טובות הנאה; מניעת טובות הנאה תיעשה על-פי כללים שקבע הנציב..."**

7. מכוח פקודת בתי הסוהר, תוקנה הפקודה שעניינה בטובת הנאה של התייחדות אסירים ועצורים (04.47.00) שקבעה: "1.א. **מפקד בית הסוהר רשאי לאשר לאסירים טובת הנאה מסוג התייחדות בהתאם לתנאי פקודה זו**". וסעיף 7 קובע: **"מתן טובת הנאה מסוג התייחדות לאסירים, מותנית בקיום התנאים הבאים: א. התנהגות טובה במהלך ריצוי המאסר/ מעצר. ב. אישור רפואי לקיום התייחדות"**. ובסעיף 10 א. נקבע: **"מפקד בית הסוהר יהא מוסמך לאשר מתן טובת הנאה לאחר שוידא עמידת האסיר בתנאים דלעיל, תוך התייחסות לחוות הדעת של כלל הגורמים המוזכרים לעיל"**. התייחדות, נמנית אם כן בין טובות ההנאה אותן ניתן לתת לעציר והמחלוקת שבפני, היא בשאלת עמידת העותר בתנאי הראשון למתן היתר להתייחדות, של התנהגות טובה.

8. עיינתי בחומר המודיעיני (סומן מ/ש/1) הכולל 7 מידעים במזכרים מתאריכים שונים שנערכו עובר להחלטת השב"ס. קרי: בחודשים יולי, אוקטובר ודצמבר 2018. מהחומר המודיעיני עולה כי קיים בסיס לסירוב לבקשת העותר בשל אי עמידה בדרישה להתנהגות טובה המהווה תנאי למתן טובת הנאה של התייחדות.

9. הדברים אמורים בנוגע להתנהגות העותר בתא (ידיעה מיום 25.7.18) ומחוצה לו ובזיקה לעצורים אחרים (מידע מיום 6.12.18). בדבריו (שנאמרו בחלקם בנוכחות סוהר) וכוונו כנגד מי שנחשד בעיניו "כמלשין" וכנגד אנשי שב"ס, בהשמעת איומים לפגוע ולתקוף ולהפר את הסדר במתקן (מידע מיום 6.12.18 ומיום 17.12.18) ככל שיארע כך או אחרת (כמובא באותם מזכרים).

10. על הזכות להתייחדות, מעמדה ותנאיה מצינו ברע"ב 2416/05 פלוני ז"ל נ' שרות בתי הסוהר, פ"ד סב(3) 13 מפי כב' השופטת א' פרוקצ'יה: **"שירות בתי הסוהר הכיר בצרכי**

ההתייחדות של אסירים, ועיגן הסדר לגביהם בנהליו, וכיום נמנית ההתייחדות בין טובות ההנאה המנויות בפקודת נציבות שירות בתי הסוהר 04.47.01 (ראו גם ע"א 4714/04 עמיר נ' שירות בתי הסוהר, פד"י נט' (6) 145 (2005)). ההכרה של הרשות המוסמכת בצרכי ההתייחדות של אסירים אינה מוחלטת, והיא כפופה לתנאים שונים...כנגד הצורך המוכר לספק לאסירים תנאים מתאימים לקיום יחסי אישות גם בהיותם בכלא, עשויים לעמוד שיקולים נוגדים לגיטימיים שעל הרשות לשקול. בין שיקולים אלה נמנים היבטים הקשורים בסדרי בית הסוהר והיקף המשאבים העומדים לרשותו; שיקולי סדר, בטחון ומשמעת בכלא; דאגה לשוויון תנאים בין האסירים, ואחריות לביטחונם האישי ולשלומם של המבקרים בכלא (פרשת וייל, שם; רע"ב 4338/95 חזן נ' שירות בתי הסוהר, פד"י מט(5) 274 (1996))" ונקבע, כי יש לאזן בין האינטרסים השונים על פי עוצמתם.

11. ועוד, בהחלטה של כב' השופט עמית ברע"ב 5372/13 ויקטור משייב נ' שירות בתי הסוהר, 3.10.13 נקבע כי ניתן לשלול טובת הנאה של התייחדות בגין התנהגות שלילית של האסיר, גם אם אותה התנהגות לא קשורה להתייחדות עצמה. זכות ההתייחדות, יכול שתוגבל לאור הצורך לניהול תקין של החיים בבית הכלא. "בהיות זכות ההתייחדות בגדר טובת הנאה, גם אם בעלת מעמד, הרי שלצורך שלילתה אין המשיב נדרש להראות כי קיים חשש כי ההתייחדות תנוצל לצורך מעשים פליליים (כגון הברחת חפצים אל בין כתלי בית הסוהר) וניתן לשלול טובת הנאה זו בגין התנהגות שלילית של האסיר, אף אם אינה קשורה לעצם ההתייחדות" (פסקה 4, עוד ראו: רע"ב 8326/16 לוי וידובסקי נ' שירות בתי הסוהר, 31.12.16).

12. בנסבות שבפני ולפי הלכה פסוקה, משמצאתי כי העותר לא עמד בתנאי של התנהגות טובה המשליכה ומפריעה לניהול התקין של בית המעצר, גם אם אינה משליכה על בת הזוג, אין לקבוע כי החלטת שב"ס אינה במתחם הסבירות בדחיית בקשת ההתייחדות ואין להתערב בה.

13. בטרם חתימה אוסיף, כי מתן טובת הנאה לעותר בביקורי בת הזוג אצלו, מלמדת דווקא על איזון ראוי שעשה המשיב בין התנהגות העותר בבית המעצר ובין זכותו להיפגש עם בת הזוג ומבלי שיהא בכך כדי לבסס זכות 'קנויה' להתייחדות. זכות, שיכול שתינתן לו ככל שישכיל לעמוד בתנאי של התנהגות טובה.

14. לפיכך, נדחית העתירה.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ט, 06 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.

מרים ליפשיץ-
פריבס,
שופטת